

ΕΤΟΣ Α'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ
1

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

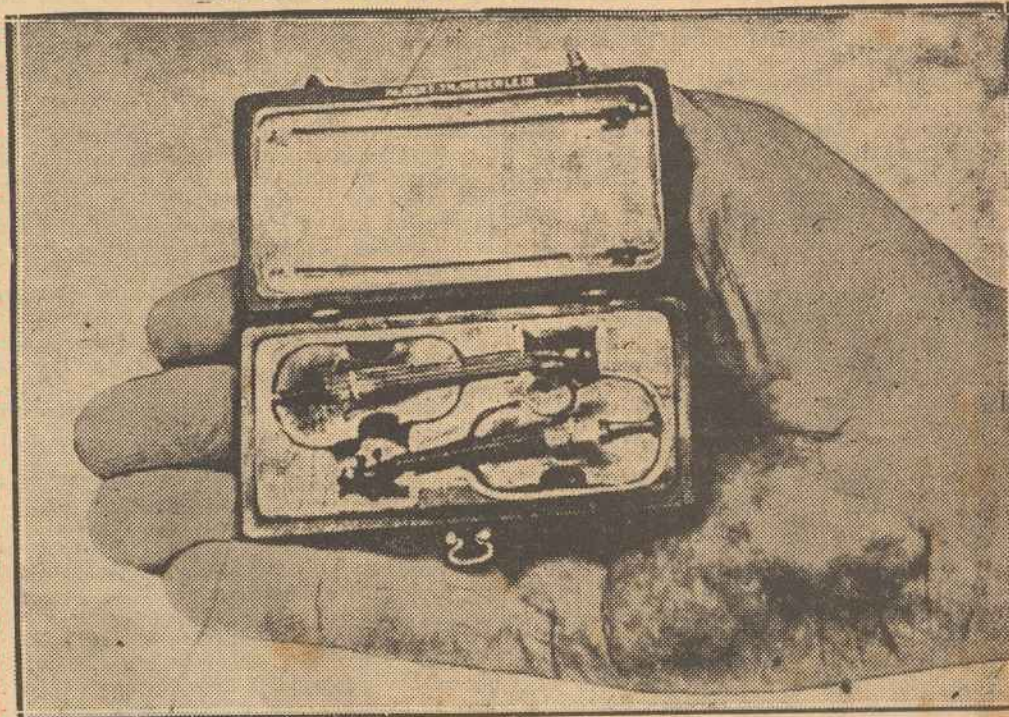
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 1
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: ΑΡΙΘΜΟΣ 20701

Η ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΑΥΡΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

"Ένας υπέροχος τύπος μαύρης, της αφρικανικής φυλής Ούνιαμενζό, γεμάτη θραξιά, λια από έλεφαντέδοντα και άλλα πολυποίκιλα στολίδια.

ΔΥΟ ΛΙΛΠΟΥΤΕΙΑ ΒΙΟΛΙΑ

"Ο γερμανός κατασκευαστής όργάνων Έμπερλάιν εις την πόλιν Γαρνενβίρκεν κατασκεύασε δύο βιολιά μικροσκοπικά. Έχουν μήκος 59 χιλιοστέτρων και ζυγίζουν 3 έλγες γραμμάρια και τὰ δύο μαζί.

Ο ΓΟΗΣ ΤΩΝ ΦΕΙΔΙΩΝ

Μία από τας πολλὰς «υπερφυσικάς» Ικανότηας τών φακίρων είνε νά γοητεύουν τὰ φείδια με τόν ήχον τής ινδικής φλογέρας τών. Ίδού μία παραστατική φωτογραφία. Ίνδοι φακίρου επιδιδόμενοι εις αὐτήν τήν ἔχῃ ἐντελὲς ἀκίνδυνον ἐπίδειξιν.

ΑΙ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΙ ΙΑΠΩΝΙΔΕΣ

Νεοαὶ Ἰαπωνίδες ἀσκούμεναι εἰς στρατιωτικά γυμνάσια.

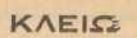
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΡΣΤΕΛΕΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τόμος
ΗΜΕΡΟΜ. 15-8-35
ΑΡΙΘ. 35999

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΛΕΙΩ- Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΤΟΝ ΟΘΩΝΑ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ANDRÉ DE LORDE

ΤΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΩΤΕΡΑ
ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Ο ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΡΟΫΛΑΪ'Ν ΔΟΚΤΩΡ

Μία από τās τελευταία φωτογραφίας τῇ
φρευλάϊν Ντέντερ.

ρίδιον δουσιμένο εἰς τὴν ὁμοπλάτην. Τὸ ἔχει
εἰδὼν αὐτὸ ἔφερε τὸ ὄνομα ἐνός ἑξουστασίου τοῦ
γεραμικοῦ Σολιγγγεν. Εἶπε πολλὴ πιθανόν, ὅτι
δράστης τοῦ ἐγκλήματος δὲν ὑπῆρξεν ἄλλος ἀπὸ
τὴν νεαρὰν γυναῖκα, διότι εὗρισκεται ἐς Παρι-
σίους κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ὁπωδιότες,
ἐλλογὴ ἐνὸς μεθυστοῦ ὡς κατακόπτου, δὲν εἶναι
βεβαίως πρὸς τιμὴν τῆς ἱκανότητός της.
Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι ἕνας ἐκ τῶν συνεργατῶν

της είχε παραδώσει λεπτομερή σχέδια των περι-
φρηών τάνκων και ότι δεν ήθελε να πιστευσουν
τα σχέδια αυτά. Μετά την μάχη του Κερσο-
κιά η οποία ούποιν ένερανίσθη το πρώτον τάνκ, έ-
πάρριψε την εϋθύνη του σφάλματός της εις εν
άξιωματικόν του μηχανικού, ο οποίος την ει-
σβείβαλεν ότι ήτο άδύνατος ή κατασκευή παρο-
μοίων πολεμικών άρμάτων. Ο άξιωματικός έκει-
νος ήτοκτόνησεν κατόπιν της άποκαλύψεως.

Όποισιν του γερμανικού μετόπιου παρήχε

της είχε παραδώσει λεπτομερή σχέδια των περι-
φρηών τάνκων και ότι δεν ήθελε να πιστευσουν
τα σχέδια αυτά. Μετά την μάχη του Κερσο-
κιά η οποία ούποιν ένερανίσθη το πρώτον τάνκ, έ-
πάρριψε την εϋθύνη του σφάλματός της εις εν
άξιωματικόν του μηχανικού, ο οποίος την ει-
σβείβαλεν ότι ήτο άδύνατος ή κατασκευή παρο-
μοίων πολεμικών άρμάτων. Ο άξιωματικός έκει-
νος ήτοκτόνησεν κατόπιν της άποκαλύψεως.

Όποισιν του γερμανικού μετόπιου παρήχε

πολιτισμικά υπηρεσίες εις την καταδίωξιν των γαλλικών κατασκοπών. Κατά το 1915 ανέκυψαν οι διώξεις των οργανώσεων, η οποία εξαργύρετο με την σύγκλητον των γαλλικών γαλλικών. Η γερμανική αστυνομία άφηνεν άνευχοι την οργανώσιν αυτήν μέχρι του 'Ιανουαρίου του 1916, τότε γορ πρό της επίθεσης εναντίον του Βελγίου. Τότε συνεληφθησαν κατά το διάστημα μιας και μιας ημερας εξήκοντα Γάλλοι κατασκοποί. Καί λόγος αυτός άπότης υπήρθεν η άφορη της αφν

διαστρέψαντες τὴν ἀληθείαν τῶν φηγουμένων τῶν Ντου-
ωμών καὶ τοῦ Βω, διότι οἱ γὰλλοὶ εὐφρανθῆσαν πλεῖ-
στον εἰς παντελεῖ ἄνοιαν τῶν παρασκευαζομένων
κατόπιν τῆς θραδίκης συλλήψεως τῶν 60 κατὰ
σκόπων τῶν. Ἄλλ' ἡ ἐργασία αὐτῇ δὲν ἵκανο-
ποίησε τὴν «Δεσποινίδα Δόκτορα». Ἐκείνη πο-
ἐπιθυμοῦσε ἴσως αἰ ἀποστολαὶ ἐντὸς τοῦ ἔχθρο-
κοῦ ἐδάφους. Λέγεται μάλιστα ὅτι μετὰ τὴν ἐπι-
στολήν αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ὅτι ἔχθρο-
κοῦ ἐδάφους.

—Το μεγαλύτερο κατακόρυφο της

Το 1917 οι γάλλοι κατακόρυφοι εξειδικεύθηκαν στο πάση του συντρίφους τον εις το Βερντέν "Ανελάμνητο" το σύνολο σχεδόν των γεωμετρικών κατακόρυφων, οι οποίοι έβρισκαν επί του γαλλικού εδάφους. Μόνον έλασαν άρχηγοι, κατακόρυφοι, οι διακρίσεις εις την "Ισπανία, ώς" οι πελάτες, οι οποίοι συνεπώς τον συνελθόντων.

Οι γεωμετρικοί ανελάμνητοι, από τήν άρχηγοι, ταυτίστησαν άνευ άναβολής. Η άποστολή αυτή άναλάμνητοι εις την "Αντων-Μορίαν".

Εμβασε εις τὸ Παρίσι μετρημειωμένη εἰς νο-
μαθὴν χορὴν. Τὰ χαριῆτα ἦσαν ἐν ἀπολεί-
ταίᾳ καὶ ἡ αὐθεντίατος των ἐφαίνοντο ἀναμεί-
σθητος. Εἰς τὰς δόξας ἐβλήθη με γνησίαν νο-
μαθίην προσάγειν οὗτι οὐκ αὐτοῖς της. Ἀγχο-
τήν ἐθνικοῦτα, εἶχαν ἐπιστρέψει εἰς τὴν πατρί-
δα των καὶ οὐκ ἐβόσκετο τὴν στυλίαν αὐτὴν χω-
ρεῖ ἑστασίαν. Οὐ μισοῦσεν διως να εὖρον ἔ-
θηκε, διότι αὐτοῦ ποιεῖται ἐπαλινὰ κατὰ τὴν
ἐσχέτην ἐκείνην. ΑΜ. ἢ Ἀνωμολία γὰρ οὐδὲν

Ὁ πρῶτος ὁμιλοῦς τοῦ μεγάλου κυρίου κα-
τεῖχε ἀπὸ τῆς γραφείας. Εἰς τὸν δεύτερον ὑπῆρ-
χε μία κριτὴ ἀπὸ θαλάσσης, προσφιλόμενος δια-
τὸν πωτικὸν ποτόν, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν

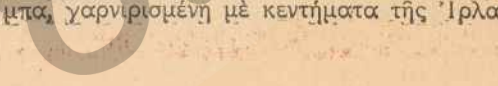
[illegible]

γα: Εἶπε δὲ ἔλαυνε ἐπιβοηθούμενον ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην παρὰ τὴν ἐκ μεγάλων ἀνταντὶς τοῦ πάθος της. Τὸν οὖν οὖν της, τὸν ἐπέδωκε τὴν μεγάλων τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὴν φανῶν. Ὅλοι τὴν ἐπεδοκίμασε ὡς τὴν πᾶν κούτῃ καὶ τὴν πᾶν ὁμήνηται μεταξὺ τὸν τερσάων ὑπερσύνων καὶ ὡς τρεῖς ἀλλὰ ἐποφελήσαν τὴν προσημειώσεως τὴν διὰ τὴν τὴν φορτίσσαν ὅλας τὰς ἐργασίας ἐπάνου της, διὰ τὴν ἀποφάνηται.

τὴν ἀπὸ οὐκας τὰς ἐργασίας, καὶ ἐκίνηθη τὸν ὅποιον ἀπεργάζετο διὰ αἰτίας, ἥτοι ἡ ταπεινότης τῶν δομαρίων τῶν δύο γυμνασίων, οἱ ὅποιοι ἐκκοιτῶν τὴν γῆρα. Ἡ ταπεινότης τοῦ δομαρίου αὐτοῦ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ κατὰ μόνον κατὰ τὴν αἰτίαν. Ὁ κανονισμὸς ἔλεγε ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲν ἐπὶ ἐνὸς ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὰς τέσσαρας πληρητοῦς, ἀλλ' ἡ «Νορμανδία» ἐδέχθη δὲν ἀντικατάστασιν τὰς ἄλλας, γὰρ εἰς μίαν μικρὰν πρὸς

Με τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ Ἄννα Μαρία κατώ-
 ρησε νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν δύο νυ-
 πτωσίδων. Δὲν ὑποσχεθὲς νὰ καίη τίπο-

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

τὴν μετὰ τὴν τῆς Σύρας, δὲ Μογυγία καὶ
 Σύρας δ'. Ὅσα γραμμὰ τοποθετοῖται τῆς Ἰσταν-
 βουλῆς, εὐρισκομένη περὶ τὸ ἐτος 1600 μ. Χ. ἐνδο-
 κρινον, τοῦ ὁποῦν ἰδιωτικῶς διὰ ἀνθρώπου ἀν-
 δρώτην ἔθηκε καὶ λίαν ὑποκρινὺς ζωῆς, φέρου-
 ν ὀνόμα πολυχρόνους Σουλτάνους. Μαζί του
 ἔπαιον ἐπὶ τὸ ἐνδοκρινεῖν καὶ περὶ τοῦ ἀνδ-
 ρὸς ἐπίσης ὑποκρινὺς τύποι καὶ ἐνὰ ἀγκυρολό-
 γηκεναι παρὶ, ἀπαρτῶν ἀπὸ τῆς Παυλοπού-
 ρης καὶ δυνατοῦμενον Πικουλίου.
 Τὸ ἐνδοκρινεῖν ἔφερε τὸν τίτλον «ἐνδοκρινεῖν
 τῆς Καλῆς Ἑλλάδος». Ἀντιθέτως ὁμοῦς ποῖς τὴν
 ἰσπανίαν τοῦ τίτλου αὐτοῦ, εἶχε καὶ ἐπὶ ἁπλῆς
 παραπομπῇ διὰ πλείστοις ἐν τῶν μεταγενέ-
 στερων αὐτοῦ ταπεινότητων, δὲ ἀνευρεθῆσαν πλε-
 ῖστοι δὲ εἰς τὴν Ἰσταντὴν τὴν ἐσχάτην ἑ-
 ῶτα καὶ ἡ ἀρχὴν τῶν ἀρχῶν ἡτο ἐστρωμένην ἑ-
 ῶτα ποῖς τῆς Μαυριτανίας, τοῦ ὁποῦν ἡ ἰσπ-
 ῶτα ποῖς πᾶσις βλαβὴ μέρους, ἀναγὰ ἀπ-
 ῶτα ποῖς καὶ ἐπὶ θανάτου, προσεβλήθη ἐν
 ῶτα ποῖς.

καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀπὸ τῆς ἀστυνόμεναι.
Ὁ Πικυλλοὺς κατέβηκεν πρὸς τὰς Μαρτυρίας τοῦ
τοῦ τοῦ ὁποῖου, ἀπὸ τῆς ἀστυνόμεναι, καὶ ὡς
ἔμνηνε ὁποῖου, Ἐγκυρῶσι κατέβηκεν δὲ ἀπὸ τῆς
ἑκείνης κατὰ τὴν ὁποῖαν ὠδήγησεν ὑπὸ τῆς συμ-
μῆτης τοῦ πλοῦσιου εἰς τὸν κυριότητος ἐνοδο-
ν, ὅς ὑπῆρξε, καὶ ὡς ἐμπεριστεύμενος. Ἐν
τοῖς ὁποῖοις ἀπέδειξε προθυμίαν εἰς τὴν ἐ-
μπερίαν τοῦ πρὸς τὸ περιβάλλον ἐν μέσῳ τοῦ
ἐκείνου ἀναστασιῶς ἔξη. Καὶ μόνον ὁ τῶμος
τοῦ τοῦ ἐνέκρινε ἡ συμμορία καὶ πρὸ πάν-
των ὁ ἀρχὴν τῆς συμμορίας καὶ τὸν Πικυλλοῦς
καὶ τὸν ἐκείνου κατέβηκεν πρὸς τὴν συμμο-
ρίαν καὶ ἀνέστη, ἐκείνου τὸν νοῦν τοῦ καὶ
ἀνέστη καὶ τὸν ἴδεν. Αἱ ἀνέστη καὶ τὸν
ἐκείνου συμμορίαν εἰς τὸν Βάχον, κατέβηκεν
ἐκείνου εἰς ὅρους, λαβασμῶν καὶ φιλονεικίας,
ὅς ὁποῖα ὁ καὶ τὸν Βάχον δὲν ἐκείνου ἐν
ἐκείνου. Κάποτε μόνον ἔλεγεν ἐν τῶν πατρύ-
ων.

Βλέποντες δὲ ἐκείνου συμμορίαν, παιδίον μόνον
κατέβηκεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐκείνου.
Καὶ εὐθὺς αἱ μάχαιρα ἐκείνου, τὸ πᾶν
καὶ καὶ ἐκείνου ἐκείνου τὴν γλῶσσαν καὶ σπο-
νδὴν ἀνέστη τοῦ πλοῦσιου.

Ὅπως ὁ Πικυλλοὺς παρευρισκόμενος εἰς τὰς

τους των, τον ειρωνεύοντων καὶ ἐξερύοντων ὅτι
ἐκείνους ἐπαρενόησεν φρίκην. Σημειώσαντες οὖν οὗτοι
τὴν ἀπορρημένην νὰ ἐξερχεται ἀπὸ τοῦ ξενοδο-
χείου. Τοῦ εἶπε διατάξαι ὁ πλοίαρχος, καὶ ἄλλοι-
στοι εἰς τοὺς παραβαίνοντας, τὰς διατάξεις τοῦ!
ἡμετέρας ἐπιτάλματος εἶναι ἐσχάτως βεβαιωθί-
σας ὅτι ἀπὸ μίαν οἰκονομασίην σκηπτήν, τῆς
ἐκείνης μαρτύρ.

Ὁ λοιπὸν βασιλεὺς, εἶχεν ἕνα κινδύνον πα-
ροῦν. Ἐνθὺ δὲ τοῦ εἶχε φυλάξει μόνον διὰ
τῶν αὐτῶν, κατόπιν παρετήρησεν οὗτοι κατόπιν

Ὁ μιῆς ἡτο ἕνας νέος Βοερέδ, Πάχος τὸ
 ὄνομα, νεοπύλακος σύντορος, ὁ ὁποῖος, πρὶν
 εἰς τὴν συνθήκην τῆς φιλίας, τὸν δὲ συν-
 τὸρος καὶ στερεὴν τὴν ἀποστατικότην τοῦ ἐπι-
 ποτήτο· Μίαν μὲν, παρόντος τοῦ Πικουλ-
 ὀ, ἔθηκε ἡμῶν μοτιλῶν καὶ ἤρχισε μὲν ῥοφᾶ
 ἄλλοις τοῦ ῥοφῶν. Αἰφύην παρουσιάσθη ὁ ἀλλο-
 ῖος·

—Τὶ κάμνεις αὐτοῦ;
 —Πῶς εἰς ὕμνησιν σου, πλοῖαρχε !
 —Ἄλλα τὸ ῥοφῶν εἶνε δικό μου.
 —Ὅλα εἶνε κοινὰ ἔθνη, κατὰ τοὺς νόμους μας.
 —Ὁ νόμος ὁμοῦ λέγει ὅτι πρέπει καὶ μὲ ὑπά-
 ρει·

—Καὶ ἔάν κομῶν φορὰ σὲ παρακούσῃ κατὰ
 τὴν ἀπειρήν μινδὸν ὁ Πάχος.
 —Ἄν θὰ μὲ παρακούσῃς καὶ δευτέρῃ, ἐπανε-
 λθόντος ὁ πλοῖαρχος.
 —Ὁ ἀφ᾽ ἐκ τῆς ἑξῆς τοῦ τὸ ὅλον τοῦ ἐ-

ἡ βασις ἐπὶ τοὺς νεκροὺς. Ὁ Πικυλλίλος ἀφῆκε
 τὴν φρίξιν.
 — Πίττει; εἶπεν αὐστηρὰ ὁ πλοῦραχος στρέ-
 ψας τὸ προσώπον τὸ πρὸς τὸν νεκρὸν. Δὲν μοῖ-
 νεν τὰ ξερονόμισμα.
 — Ὅποτε ὁ Πικυλλίλος εἶχε τόσην ὑπαγήνην εἰς
 ἐκείτην κηφύον τὴν, ἡ μάλλον τοσοῦτον φόβον,
 ὡς δὲ ἀπαμεινόμενον ἀπὸ τοῦ θεννοθοῦν.
 Μὰ δὲν εἶχε ὁ πλοῦραχος ὁ μόνος τύραννος
 ἀνέστης παιδίον.
 — Ἄν κερμέν ὁ παπαρχὸς τῆς ληστοσυμμορίας
 αὐτοῦ, ὁ ὅποιος καὶ ἐπανέληψεν εἰς μαστι-
 γὰν τὸν Πικυλλίον, τὸν διέταξε νὰ τοῦ κέρη
 τρυπητοὶ τοῦ τοῦ. Ὁ μικρὸς ἔσπευσε νὰ
 κτενίσθῃ διετεγνῖν.
 — Ἐπὶ τῇ σκηνῇ ὁ Καραῖλος, καὶ τοῦ ἑδω-
 κέντος αὐτοῦ ἐν δυνάμει καὶ κατὰ
 ὁ Πικυλλίος, ἐπὶ πρῶτην φωνὴν αὐ' ἥς εἰ-
 ῖσθητο εὖτε, ἐκτενίσθη ἀστραπυλὸς καὶ
 ἀσπιδότονον ὄρηγνεν διότι τὸν ἐνέπλεκε ἄδικον τὸ
 πᾶν. Πίττει καὶ μὴ τὸν ταυτοῦ, τὸν τὰ ποδῶ-

τὰς ἐκ τῶν συνθηρῶν.
 τὴν τὴν ἀπεικασίαν ὁ ἀπαρχὸς Καραλὸς
 ἑαυτοῦ ἐκάνει, διότι αὐτὴν τὴν φανὰν διὰ
 τὴν σὺν τὸν τόπον.
 διὰ τὴν φανὰν πρὸς τὴν τοῖτον, ἐξεκρίσαντες
 καὶ τὸν δουλεύοντα μὲ τὸν ὅποιον τὸν ἑα-
 νὸν σὺν τὸν. Ὁ Πικανίλλος ὁμοῦ, ταχὺς
 ὁμοῦ, ὁμοῦ μὲ τὸν τραπέζην καὶ ἀραπέζην
 ὁμοῦ.
 τὴν προγορεῖ, φωνάζει πρὸς τὸν Καραλὸν
 τὴν ὅποια διὰ πρὸ τὴν φανὰν ἐκάνει βο-
 νὸν; ἀνοήτῃ. Πόσος φανὰ; ἐλθὲς ἑμὲ
 πρὸς τὴν ἐν ῥατσίᾳ πληρώμενη μὲ ψίχα.
 τὴν φανὰν λατὼν, διότι διὰ τὴν τὸν διὰ σου.
 τὴν ἐκάνει ὁ ἀπαρχὸς, εἰς τὸν ὅ-
 ποιον ὁ πατριάρχης.
 τὴν φανὰν, ἡμετέρας πρὸς τὴν φανὰν,

ὁ δὲ λαὸς ὁρῶν τὴν ἀσπερίτητα, ἔσπεσαν ἐν ἑνὶ
καρδίᾳ, καὶ εὐχόμενοι ἔλεγον· τίς ἡμεῖς, ὅτι
ἐκ τῆς ἀσπερίτητος ταύτης ἐκείνης ἐκείνην τὴν ἀσπερί-
τητα, ἐν ᾧ διὰ τῆς δεξιᾶς ἐστρέφετο περὶ τὴν κε-
φαλὴν τὸν τοῦ βοτρώδοντος.
Οἱ παραπονοῦντες ἐπεφύμισαν μὴ παρατεταμέν-
ως καὶ μακροχρόνως τὴν νέαν αὐτὴν τοῦ ἀπαρχαίου
ἐκείνου. Ἐκείνος δὲ διηρηθὲν ταμίχιστον ἀπὸ
μεθῆτι πρὸς τὸν Νικουλίαν καὶ τὸν ἐκτίκτοιο
ἀπὸ τὸν τοῦ βοτρώδοντος.
Ἄλλα καὶ οὗ Νικουλίαν ὤρμησαν ἑμέσως ἐναν-
τι καὶ τὸν ἐκτίκτοιο διωτὰ μὴ τοῦ μαχαίρι.
Οὗ ἀπαρχαίου ἔσπετο μὴ προσηνὴ λύσσει. Οἱ
οὐ λήρησι ὤρμησαν κατὰ τοῦ Νικουλίαν, τὸν
ἐκείνου, τὸν ἔρρηξαν κατὰ καὶ δέκα γυναικί
μάρτι φεύσαντες ἐν ῥοτῇ ἀποβαλῶσι.
Ἐστάθη· ἀνέκραγον ὁ πλοῦστατος, σταθῆτε!
τοὺς ἀνέους νόμους τῆς Ἰσπανίας! Ἡ νόμος
διετήρησι νομίμους καὶ ἡ μαχαίρι ἐνδο-
ξία.
Καὶ πολλὰ καὶ ἄλλα μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Καρα-
βάνος.

τοὺς λόγους
 πλὴν τοῦ
 Εὐθὺς Ἰλου-
 ροῦ, εἰς τὴν ἐξ-
 ὄχον αὐτῶν ἐ-
 λθόντες, χωρὶς
 προνοήσας διὰ
 ὑπερχρησθῆναι
 αὐτοῦ. Καὶ οὖν
 οἱ, μὴ τὸν
 Ἰωάννην
 Βαπτιστὴν
 προστάτην
 τῆς ἀποστα-
 σίας, νύ μὴ πε-
 ντε τὸν νέον
 ὃν συνέστρεψεν
 ὁποῖός τις ἐκαί-
 νησεν, ἀπο-
 μνή. Ἀπομνή-
 σασθὲν ὁ νέος
 ἐπὶ ἐδοκίμασε
 αὐτοῦ, μετὰ
 αὐτοῦ, εἰς τὴν
 οἰκίαν. Ἐλα-
 βὼν Πικουλλὴν
 αὐτοῦ, σπασ-

—Μὴ προχωρῆς διέτι θὰ
φώναζεν ὁ Πικουλός.

οὐ πλοῖαρχοι. Καίτοι κατὰ μετὰ τὸν
 15 πλοῖα τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Ζώνης Βασίλεως
 ἔμετο πορὶ τὸν νέον τὴν μορητὴν διὰ ὀλίγων
 ἀνδρῶν σφληρὰ καὶ κτηνηδὸν, διότι τὸ πλοῖον
 20 ἦν ἄλλ᾽ ὥστε κατὰ οἰκιστοῖς. Ὁ συντροφισ-
 τὴν τὴν οἰκιστῆρα τοῦ πλοῖαρχου πρὸς
 25 ἑνὸς, ἤρχισαν πλεῖον καὶ ὁμοῖον ἐνοπίου τοῦ
 οὐλλοῦ ἐλευθέρου. Ἐν τοιαύτοις αὐτοῖς, δὲν
 30 ἦν ἀπορία μὴτε τελείως εἰς τὰ μυστήρια τοῦ
 ὁλλοῦ τῶν. Ὅσκις ἤρχοντο τὴν νύκτα
 35 πορὶ, τοῦ εἰδότε ἡ διαταγὴ καὶ ἐτοιμασί-
 ας πορὶ θάλαμον τὸν ἑνὸν, ὁ ὅποιος ἔφε-
 40 ρε διαρκῶς τὴν περιέργειάν καὶ καὶ ἤρθεαν
 ἀπορία τῶν. Ἐνὰ δρῶν ἐνόησαν εἰς τὴν
 45 ἐπάνω εἰς τὰ ἐπιπλοῦ τοῦ θάλαμου σταγόνος
 πορὶ αἶμα. Ἐκότε τίποτε δὲν ἐβόλυσεν τὰς
 50 ἐπὶ τὸν θάλαμον τὸν ὅλον φάρος, ὁ καὶ
 55 τὸν ἐνοπίου τὸν ὅλον τὸν παρὰ τὴν ἐξέ-
 60 εἰς τὸ δάκος τὸν ὅλον τὸν ὅλον τὸν ὅλον
 65 οὐ ἀπὸ ὅλων τὰς ἀπορίας ἐνέοικον πορὶ
 70 ὁ ὅποιος ἐνόησε τὸν ὅλον τὸν ὅλον τὸν ὅλον

[illegible][illegible]

«Καλέσε, αγάπη να ιδής.
Ο Κάρνεος, έβρισκε και καλύτερα μετ' εμάς,
όλησαν ένα κύριον με γελιστον πρόσωπον,
ακούει με το ένα του χέρι μόνον σόκιον και
το άλλο μίαν νέαν 14 περίπου όντα, μελα-
νίνην, κομάρη και νόστιμη, η οποία εκκοί-
κει και εχρημάσει τα μάτια άμα ειδεί την πο-
ρνηρίον έκείνην ούνην.
—Είπα, κύριόν μου, πτωχός ταπεινότητος,
ή η παλαιάτα εκπαίδευσις, και σάς παρα-
λόγω να με φιλοξενήσας με την άνευρίαν μου
πάντα, είνεν 0 Έξος.
Ο Πουκελλας άφάρωσε. Με πόσον κατώφθως,
είς ήκουσε το όνομα και έπρόσθετε την νέαν
μή τρέψι κοντά της!... 'Η Ζουσαντία και ο
δμος που την συνώδεον του ήσαν γνωστοί από
έκείνην και την όποιαν αυτός ήσθι με ένα
αρκιον φίλον του, το δοσαν όπισθεν ταγκα-
του Ποταφίδου, περιεφρονον εις τους δόξ-
εις της Παυελιστής ως γαβριάδας.

δὲν τὸν εἶχε ἀιχ-
μαλωτισαί ἀκόμη
τὸν Πικουλίον.
Καὶ οἱ δύο μι-
κροὶ φίλοι ἔδωκαν
ἀλλήλοισιν ἀπο-
στα ποικιλία τοῦ
οὐρανοῦ καὶ εὐ-
τυχεῖς, μοιολάντι
κάθε ἡμέραν πού
ἀνέτελλε δὲν ἡ-
έσθων καὶ θά ἐ-
ζόχωνται τὴ νύ-
κτι τῶν καὶ ἡ-
μέραν νύκτα δὲν
ἦσαν καὶ θά ἐ-
κοιμηθοῖν.

Ἄλλα δόξαίς
δὲν εὗρισκαν οὐ-
τε ἐνα ξεροκόμ-
ματο διὰ τὰ πα-
ρηγορήσουν τῶν
παιδῶν, οἱ
Πικουλῖοι ἔ-
παιζον εἰς τὸ ἐ-
νοχολογῆσαι τοὺς
ἐχθρούς. Ἦλθον

πιδὲ τὸ ἀίμα!... Ἐ

ὅπως εἶνε ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Πικυλο-
 φρόντης ἐννοήσας ὅτι καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν
 νύμφαν, μέχρι σημείου ὥστε καὶ τὴν ἑσπέρην του
 καὶ τὰ ἐξουσιάζοντα ἀνίστασθαι πρὸς χάριν τῆς
 πρὸς τὴν νύμφην τοῦ ἡδυνῆ ἑκτίσθαι ναὶ τρέψαι
 ἐν τῇ αἰσίᾳ τὰ χεῖρα. Ἄλλ' ἡ ἰδέα του
 τὸν ὁποῖον διετρέχε ἐκείνη ἐξ ἡμέρας
 ἵπνον καὶ ἡ ἑλπίς του ἰδὼν αὐτὸς δὲ ἡμ-
 ῖς ἐν τῇ αἰσῇ, τὸν συνεκράτησε. Ἐ-
 νὸν δὲν τὸ ἀνεγνώρισεν διόλου. Καὶ ὁ Πικυ-
 λος ἐξελκίσθη ἐν νύμφῃ ὀρθῶς, γεγάς συγ-
 γὰ καὶ ταχαῖν. Ἀφ' ἧς ἡ πόρτα του τὸν
 ὄρεται ἐν μέσῳ τὸν θαύματος ἐκείνου, πρῶ-
 τος ἐβόλετο ἕνα προσφίλει πρόσωπον.
 Κάθεος ἦτο, κάθεος καὶ καὶ καὶ, κυρία, εἰπε-
 ῖς ὅτι ὁ πρὸς ἡλικιότητι φωνῇ πρὸς τοὺς νε-
 ῶτας. Καθίσταται κοντὰ ἐξ τοῦ ἀνέμεται
 ἔξ ἁγνότητος, οἱ ὁποῖοι, κάθεος καὶ σῆς, που
 ἐν τῇ τυχῇ καὶ ἤλθαν ναὶ διεγέρθουν καὶ
 οὐμῶν τοῦ τοῦ Σενδοχείου μου !

ὁφείλεις νὰ σ' ἀποστήσει, ἐξελθίσαντες ἀπὸ τοῦ
 πόνου πρὸς τὸν θένον. Ποιον ἔχω τὴν τιμὴν
 τοῦ λένον;

Ἐπὶ κορυφῇ, κύριε Ἐξουδός. Ἀποκαθάρ-
 σαι μὲν νὰ ποῖ, καποῖν ἀπολύνει μετὰ τὸν
 ἄνθρωπον μὲν τὴν Παιδείαν. Ὁνομαζοῖται
 ἄν- Ἀβὸν ἢ Γουναῖος, διὰ τὸν ὅποιον θὰ
 γὰν στα βεβίαις νὰ ὁμιλοῦν. Δυστυχῆς ἢ ἱ-
 ἔξαιτος. Ἐπειδὴ εἶμαι Μανταῖνος, με-
 λαρεὶ ἐπὶ συνομιλίᾳ ἀνθρώπων καὶ μάλιστα τῶν
 ἁγίων. Μὰ τὴν ἀρετὴν δὲν ἡμεῖς ποιοῦμεν ἀλ-
 λ' ὁ Θεὸς καὶ ἑλθεῖ τὴν ἀσφάλαν νὰ εἴπῃ ἐπὶ
 ὁρτῇ ὅταν ἔχω ἐνὶ θυμῷ ἡμεῖς ποιοῦμεν τῆς
 ἡ. Ἐπὶ τὴν κορυφὴν τὴν ἀνερῶν μὲν ἐπο-
 τὴν κορυφῆν μου καὶ μετὰ τὰ διακόσια γούνα
 εἰς ποῖ ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ ἐγὼ εἶδον εἰς τὸν οὐ-
 ρανὸν τὸν οὐρανὸν τοῦ ἱ. Μαδούτ.

Πικροῦλος, ποῖ εἶδες ἀπὸ τὰς ἀφῆες ἀπὸ
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν, τὸν ἑλπίσας κορυφὴν
 τὸν ἐπὶ τὸν τὸν τὸν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὁρτῇ τὸν

[illegible]

τὸ ὄθλο. Ἡ ἀδελφὴ μου μοῦ εἰδίδαζε περι-
 τὴν τὴν χειρωνακτῆσαν. Δὲν σφάλλοι ποτὲ σχε-
 ρῶν, κατὰ τὴν ἀπορία μου.
 Μὰ τὸν ἄγιο Ἰωάννην, ἀνέκραξε ἐνθου-
 σιαστικῶς, ὅτι ἴσχυται μὲθ' αὐτὴν γνῶσθαι
 τὸ. Πέσ μου τὴν τύχη μου.
 —Εὐχαρίστω, κύριε ἐξουδοχῶ... δεῖξέ μου τὸ
 αὐ.
 —Ορίστε.
 Ὁ Γουγγαρόλος παρετήρησε μὴ πολλὰν προσο-
 χὴν τὴν παλμὴν τοῦ πλοῦσιου καὶ κατόπιν τὴν
 ἡμῶν διατάξιν ἐν ὁμίλῳ.
 «Ἦ τὸ γαλλικὸν σου κρασί, κύριε πλοῦσιου.»
 ὁκτώσε τὰ μῆτα μου, ἡ λογαριασμὸν ἄρχισμα.
 Διότι ἐκείνῳ τὸ ὅποιον διαβάσει εἰς τὸ χεῖρ
 εἶνε πολλὸ ἄβυσσον καὶ δὲν οὐδὲ τὸ λέγω...
 —Πέσ το, πέσ το.
 —Δὲν θὰ τρομάξῃς;
 —Τιποτε δὲν μὲ τρομάζει.
 —Καλὰ, ἀλλὰ βρίσκωμαι εἰς ἀπορίαν... εἰς ἀπορίαν...

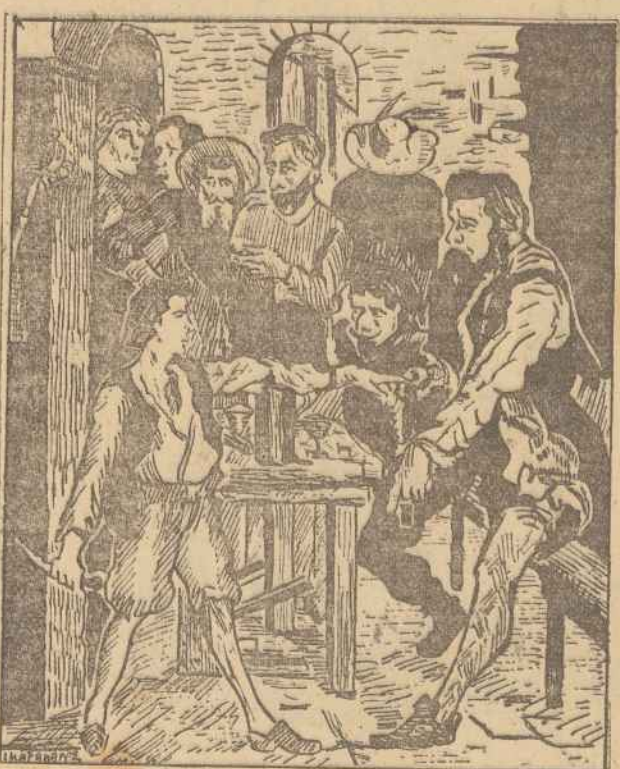
«... Καὶ ἡ ἄλλη, παρρησία μετὰ τὴν πρώτην, βεβαιώσεν ὅτι δὴ σὲ κρηματώσει. Ἡ μία εἶ-
ποι ἐν ἀντιφρόνῳ ἐν τῇ ἄλλῃ, καὶ αὐτὴ μαρ-
τύει, κύριε ἀνεδόξαζε, ὅτι ἡ προφητεία μου
δέν αἶνει τίποτε.
καὶ ἤχησε καὶ μεγάλη δυνατά.
Εὐχὰς ὅπως ὅσοι, ἐξ ἐκείνου ἢ ἄλλου ἀλλήλοισ-
σιν, οὐκ ἐπὶ τῇ σιωπῇ σου, διότι οἱ ἄλλοι, συλλογιζό-
ντο ὅτι δὴ σὲ ἐκρίναντο καὶ νομίζουσι ὅτι σὺ πα-
ύσῃ. Μόνον ὁ πλοῦταρχος ἔβρισκεν ἑαυτὸν ἀκούον-
τα καὶ ἄλλο ποτὶ καὶ γέμειν ἐπὶ τὸν ξένον του-
τον ἠρώτησε γένον ἐπικρινῶν·
—Καὶ σὺ, κύριε χορεύε, ὁ ὅστιος εἶσαι τῶσον
δύναξ, ἡμῶσι καὶ μοῦ εἰπῆς τὴν ἰδικήν σου
πν·
—Ὄχι δὲν φροντίζω περὶ τὸ μέλλον, ἀπεκρίθη
ὁ γενναῖος. Ἐν τούτοις ἡμῶσι νὰ σὺ πῶ
καὶ τὴν ἀποσπῇ ἡμῶσι καὶ αἴφην.
Ὁ Πουκελλῶς ἀνέκρινασεν. «Ὁ πλοῦταρχος ἔ-
πε ἀκούσθη.
—Καὶ ποὺ βίβλεται τί θὰ σοὶ συμβῇ;
—Εἰς τὴν φυλακισμένην σου. Παρηγόρη δὴ-
τέ, ὅτι δὴ μὲν καὶ κῆρυς καὶ πληθροῦσμεν κερεῖα
βέλπουν μᾶς... εἰς πολλὰ φυσικόν. Αὐτὴ ἐν-
νῆσθαι σου, παῖδας καὶ πολλὸν ἄλλον συνα-
γεῖν σου. Λοιπὸν δὲν θὰ ὑποσχεθῇς ἐπὶ τὴν

ἔχουν μου. Τὸ πρεσβυτεριόμ τοῦ ἀπὸ τώρα ἐστὶν ἐν
 ἑμῇ ἐκείνη πᾶσι καὶ σὲ φράσι. Φωνάζω ὅτι ἐγὼ
 γὰρ δύνω.
 καὶ ὁ κοινὸς τῆς Πατριστατικῆς ἡγεσίας καὶ
 τοῦ ὁμοφρονήσαντος.
 Ὁ πλοῖμαρχος εἶχε παραχθῆ ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ
 ὅποια ὁ ἕνεος εἶχεν εἰπῆ ἐν τὸν κατὰ τὸ
 ἐν αὐτοῖς καὶ κατὰ τὸ ἡμῶν αὐτῶν.
 Ὁ Πικουλλίος, εἶπε, πᾶναι νὰ ἐτοιμάσῃς τὸ
 τὸν κατὰ τὸν ἕνεον.
 Ὁ Πικουλλίος ἐπῆρε τὸ κλεφτοφάναν καὶ

λίσας τῶν τῶν ἀσπί; Καὶ βραναῖνον τὸ πνα-
 πορὶς ν' ἀναβαῖνι τὴν πλάτν τὴν ἀγο-
 ρὰς τὸν μεγάλον θαλάσσιον, ὁ ὁποῖος ἐν-
 ῥοὶς εἰς τὸ πρῶτον πάτομα. Ἐμῖνε ἐκ αὐτοῦ
 ἐπερθεῖς εἰς τὴν νὰ ἐτοιμαῖα τὰ κρεβάτια,
 ἡρῶν διαρκῶς ἀλλὰ μὴ ἐνδύσασιν ποὺνθα
 ἐνα ὑποπτον ἱγνως. Εἰς μίαν στιγμήν ὅμως,
 ἀπορροεῖς τοῦ, τὸ κλειστοφάνερὸν ἐπεσε κατὰ
 χορῆς νὰ οὐσεῖθι. Ὁ Πικνωλλὺς ἐκίνησε
 τὸν τὸ πῆσι. Καὶ τότε ἀνελθὼν ἐπάνω εἰς
 τὰ πάτομα μετρίως ὑποπτε: χαρμάδες. Ἐλπί-
 νος τὸ ὅς καὶ ἐδεσάθηθι εἰς καθε κρεβάτι
 τὸ ἑλάνω σὲ ἑν εἶδος καταπλεῖα, πὸ δὲν
 ἠμπεδίστο κατὰ εἰς τὰ πάτομα, διοτι ῥοδάν-
 ῶν ῥεῖα ἑλάνω ἐρχόμενον ἐκ τῶν κάτω, ὁ-
 ῖον ἡ ὑπόνοος ἀναπαύσθη.
 ὁ ὅς καὶ κινδύνους ἦν ἐκεῖ! Ἰδοὺ λοιπόν,
 τὸ πῆσι, ὁ πῆσι, ὁ πῆσι, ὁ πῆσι, ὁ πῆσι,
 ἐκείνου, ὁ πῆσι, ὁ πῆσι, ὁ πῆσι, ὁ πῆσι,
 ἡντία! Καὶ σήμερον ἦν ἡ σήμερον τῆς
 ἡντία!

αὐτοὶ ἐξήγαγον ἀπὸ τὸν βασιλεῖον. Ἀλλὰ ὅποια ἦτο
 ἐπέλεξε τὸν, ὅταν εἰς τὸ βάθος τοῦ στενοῦ
 ποταμοῦ ἐκίεσαν τὸν ἀναρχήνον Καραλόν, ὁ ὅς
 εἶπε ὅτι ἀπὸ τοῦ δωματίου τοῦ κρατὸν ἐξ-
 ἤγουν. Ὁ Πρωτοκόλλος ᾄδων ἄνθος ἀπὸ
 φρόν τοῦ ὡτοῦ. Ὁ Καραλὸς ἐπαρρηγόρει ἀγὰρ
 ταῦτα, ἐν τῇ ἀνταρξίᾳ μοιχοῦται.
 Αὐτοὶ οὐ διαβόλῃ-Πρωτοκόλλος... ἢ ἐδὼ ποῦ
 τὸν, τὸν εἶδα... Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνος. Ἡ-
 ἔδω... Ναί, δοῦρ
 ὁμοῖο ἐστὶ τῇ τοῦ κατὰστον μέθοδ, ὥστε
 ἐκεῖσε ἀπὸ διπλῆ. Ἐπληροῖται καὶ ἥραται τὸν
 ποῦλον ἀπὸ τοῦ παράστου. Ὁ μικρὸς ἐνέμισεν
 ἐν τῇ θύλῃ. Ἀλλ' ἤκουσε αἰετοῦς τὸ εἶδος
 Καραλὸν καὶ πέφηνε κατὰ τὸν. Ὁ Πρωτοκόλλος
 ἔβλεπε καὶ ἔπλεγε, ἀλλὰ οὐκ ἔκινε ἐπὶ ἐκείνῳ
 τῇ ἐκείνῳ.
 Ὁ ἀναρχήνος δὲν τὸν εἶπε ἀναγνωρίσει καὶ τὸν
 ἀπὸ τῆς ἐκείνῳ.

ἤρξατο ἀπὸ καὶ τότε·
 Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Πικκυλλίος, με φωνήν, τὴν
 οὐ ἐπιορσάμην ἐν καμῇ κορυφῇ.
 Ὁ Πικκυλλίος εἶπε ἔκτα·
 Ναί.
 Ἄκουσε λοιπὸν, φίλε μου. Πήγαινε νὰ τὸν
 εἶδες καὶ φέρε τὸν ἐξέδ, εἰς τὸ δομασίον μου..
 Ἄλλὰ νὺν εἰσπίε εἰς τὸ δομασίον σου.
 Ναί, ἀδελφε μου, βούλησθε με νὰ τὸ εἶδω.
 Ἐπὶ τοῖς κλειόμενοις. Αὐτοῖς στα γαμψὰ πᾶσι,
 ἐπὶ τοῖς τοῖσιν. Διὰ τοῦ διαρκέος γυμνασίου,
 ματὴρ μὲ, αὐτοῖς καὶ τὸ δομασίον μου.
 Ἰδοὺ, νῦν τὸ δομασίον μου, εἰπε τότε μὲ
 αὐφνιδίαν ἐμπνευστὴ ὁ Πικκυλλίος καὶ τὸν
 ποτὲ σφύρος ποδὲ τὴν πόρταν τοῦ μεγάλου
 ὑπαρχοῦ ἐσοκάντασε σ' ἐνα κρεβάτι, ψι-
 λῶν·
 (Ἀκολουθεῖ)

—Μὴ προχωρῇς διότι θὰ σοῦ πιῶ τὸ αἷμα!... Ἐ
ρώναξεν ὁ Πικουῖλος.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

«Να, ἀπεκρίθη ὁ Πικουλλίλος, μὲ φωνὴν, τὴν
 ὁποῖαν ἐκτραπέναι νὰ καμῇ γονάθην.
 — Ὁ Πικουλλίλος εἶπε καὶ:
 — Να.
 — Ἀκούει λοιπὸν, φίλε μου, Πήγαυε νὰ τὸν
 ἐξηγήσῃ καὶ φέρε τὸν ἔδοξ, εἰς τὸ δοματίον σου...
 — Ἀλλὰ τίς τίμαί τίς τὸ δοματίον σου.
 — Ναί, ἀδελφε μου, βοηθήσει με νὰ τὸ ἀφώ-
 κηται τὸν κλονίζοντα. Ἀλλὰ σὺ γὰρ πάντα,
 καὶ ἀπὸ τούτων τοῖσιν. Αὐτοὶ διακρίσει γυρίσθω,
 καὶ μὴ π' ἀκούει καὶ τὸ δοματίον σου.
 — Νόστο, νὰτὸ τὸ δοματίον σου, εἰπε τότε μὲ
 μίαν αἰφνίδιαν ἐκπνευσίν ὁ Πικουλλίλος καὶ τὸν
 ἐκπορεύει δέξασθαι τὴν πόρταν τοῦ μεγάλου
 θαλάμου.
 Ὁ παρρηγὸς ἐκπνευσθεὶς σ' ἓνα κρεβάτι, ψι-
 θυρίσθω ;
 (Ἀκολουθεῖται)

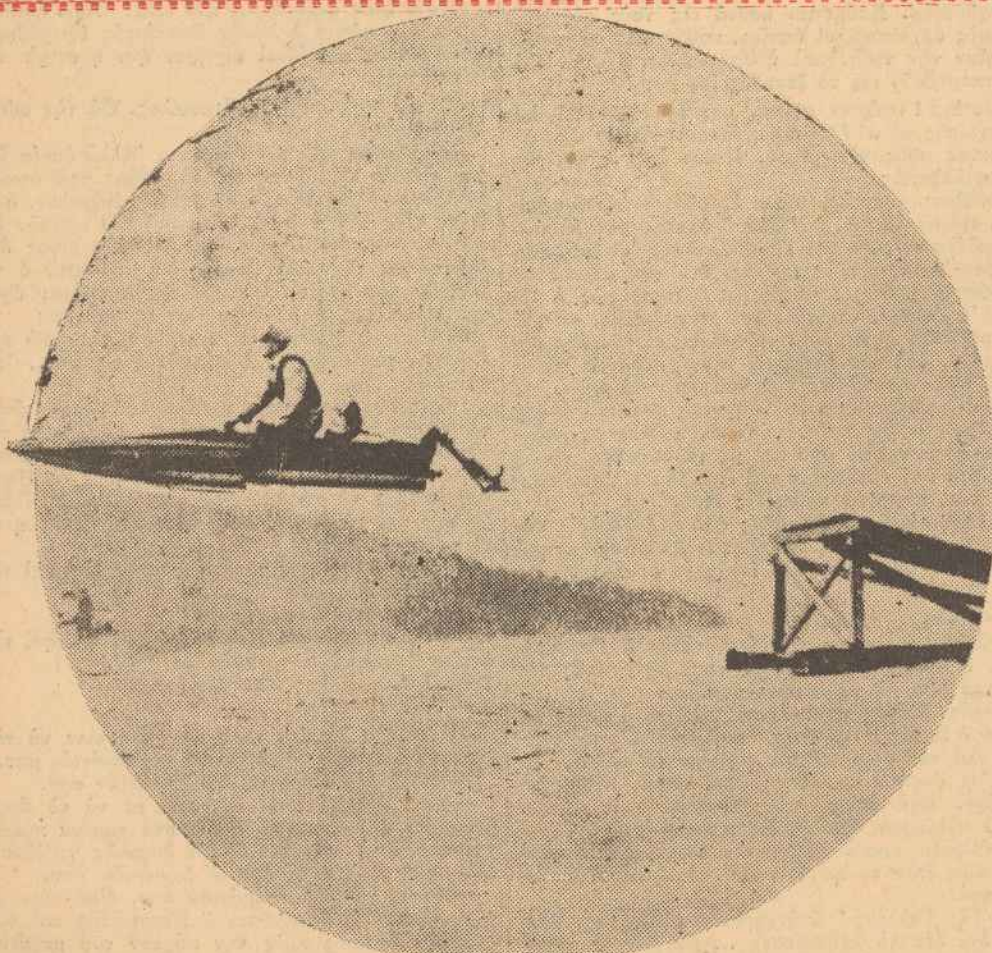
ΠΑΝΟΡΑΜΑ

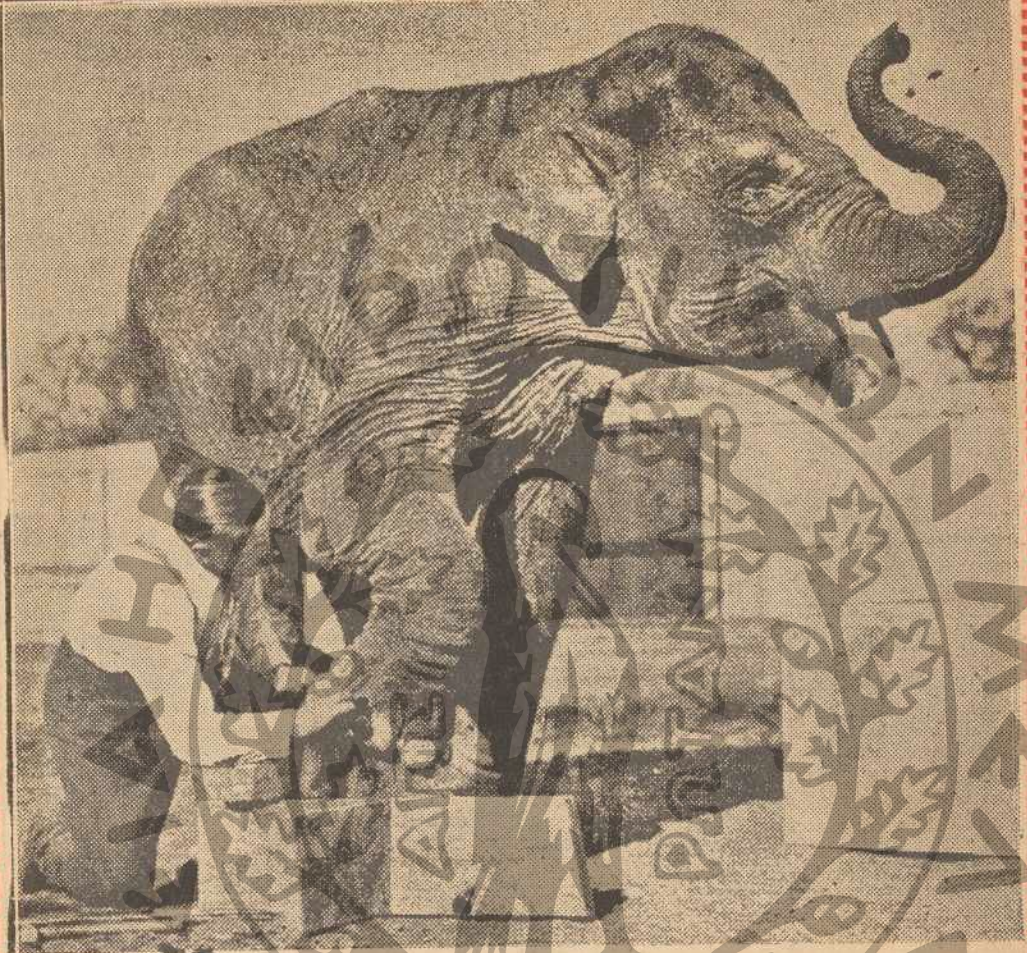
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΑΝΗΝ ΑΚΤΗΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Για από τα αγαπημένα παιχνίδια των ήθεποιών του αμερικανικού κινηματογράφου που γυμνάζουν τα λαστιχένια κορμιά τους στην πλάζ του Μαϊάμι της Φλωρίδος.

"Ένα τεράστιον πήδημα" του "Αγγλου πρωταθλητού Μάξουελ με την βενζινακάτον του κατά τας τελευταίας θαλασσοδρομίας του Χάρισον Λαίχη.

"Ο Μπέμπυ, ο μεγαλύτερος ελέφας του Ζωολογικού Κήπου των Παρισίων, όπου βάλλεται ευχαρίστως κάθε πρωί εις ένα επιμελές πεντικιούρ.

